

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 23/08/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 03

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, có người hỏi Hòa Thượng có một số người cho rằng không ăn muối là mật pháp của Như Lai, người hành trì pháp này có thể nâng cao phẩm vị. Hòa Thượng trả lời rằng: ***“Chúng ta muốn biết những điều mà họ nói là Phật pháp hay ngoại đạo thì chúng ta xem họ có y cứ vào Kinh điển hay không. Nếu họ không y theo Kinh điển mà tự mình nghĩ ra một số phương pháp để tu hành thì đây là tà pháp. Chúng ta phải lấy Đại Tạng Kinh làm tiêu chuẩn, thế nhưng ngày nay, rất nhiều người có thể in Đại Tạng Kinh, Kinh điển cũng có thể nguy tạo!”***. Chúng ta không có đủ năng lực để tra trong Đại Tạng Kinh thì chúng ta nghe theo lời của Tổ Sư Đại Đức nhiều đời. Ngày nay, tà pháp ngày càng nhiều, con người muốn hưởng thụ *“danh vọng lợi dưỡng”* nên họ tìm mọi cách lừa gạt chúng sanh. Chúng ta tu hành, những việc nào khiến chúng ta tăng trưởng lòng tham thì chúng ta phải dừng việc đó lại.

Gần đây, có một cô giáo đã đi vay tiền để tham gia đầu tư ở trên mạng, Ban đầu, cô đầu tư 1 triệu thì được rút khoảng 1,2 triệu; cô đầu tư 10 triệu thì được rút khoảng 13 triệu. Sau khi cô đầu tư khoảng vài chục triệu thì họ yêu cầu phải đóng thêm các khoản chi phí khác, dần dần cô đã gửi vào đó mấy trăm triệu và bị lừa. Phật nói: ***“Bố thí tiền tài thì nhất định có tiền tài. Bố thí năng lực thì thông minh, trí tuệ. Bố thí vô úy thì khỏe mạnh, sống lâu”***. Chúng ta không có tâm tham thì người khác sẽ không lợi dụng được chúng ta.

Có người nói, họ muốn cúng dường nguồn tiền rất lớn cho hệ thống của chúng ta, số tiền này có thể làm được rất nhiều việc nhưng tôi nói, từ đây về sau đừng bao giờ nói với tôi về việc này. Đó chính là vôi bạch tuộc của Ma đạo. Khi Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A-nan hỏi Phật: ***“Thế Tôn còn tại thế thì chúng con nương vào Ngài, khi Ngài nhập Niết Bàn rồi thì chúng con biết nương vào ai?”***. Phật dạy: ***“Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy. Cần tu Giới – Định – Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân – Si”***. Đây là tổng nguyên tắc của việc tu hành. Tâm chúng ta tự tại thì chúng ta ở trong mọi hoàn cảnh chúng ta đều tự tại. Người giữ giới thì sẽ biết những việc nên làm, việc nào không nên làm. Chúng ta bảo hộ tâm của chính mình bằng cách chúng ta không làm những việc tăng trưởng tâm ngạo mạn, *“danh vọng lợi dưỡng”*, *“năm dục sáu trần”*. Chúng ta si mê thì chúng ta có thể kéo theo rất nhiều người cũng si mê.

Người ngày nay, vọng cầu, tham chấp rất nặng nề. Chúng ta thường tưởng rằng những mong cầu của mình là chánh đáng. Có một người con nói với Mẹ là muốn đi học để trở thành Bác sĩ, người mẹ muốn kiếm nhiều tiền một cách nhanh chóng nên đã bị lừa. Trong “*Thái Thượng Cảm Ứng Thiên*” dạy chúng ta: “*Trong mạng có nhất định có*”. Trong mạng chúng ta có số làm quan thì nhất định chúng ta sẽ làm quan. Số mạng của chúng ta là đi ăn xin thì cho dù chúng ta có nhà cửa, chúng ta cũng phải đi ăn xin. Người xưa nói: “*Quân tử vui làm quân tử, cho dù oan ức thì vẫn phải làm tiểu nhân*”.

Tổ Sư Đại Đức nhiều đời hoằng truyền Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền nhưng Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền vẫn bị mai một vì con người luôn có tâm tham cầu. Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” Phật nói: “*Học vì nhân sư hành vì thế phạm*”. Học là để làm Thầy người, làm là để làm ra tấm gương cho người. Chúng ta làm ra tấm gương tổn hại đến Phật pháp, đến chuẩn mực Thánh Hiền thì như Hòa Thượng nói: “*Phật pháp bị hủy diệt trong tay chúng ta*”.

Trong buổi học hôm qua, Hòa Thượng giải thích chi tiết cho chúng ta về “*Tứ Y Pháp*” nhưng chúng ta vẫn đang mê lầm. Tối hôm qua, chúng ta học “*Thập Thiệp Nghiệp Đạo*”, bài học hôm qua giải thích cho chúng ta biết vì sao chúng ta tham, sân? Ngu si dẫn đến tham, sân. Vô minh chính là ngu si. Trong thập nhị nhân duyên thì vô minh đứng đầu. Chúng ta không rõ lý nên chúng ta tham cầu.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, con đã mua quần áo da, dày dép da từ trước khi con học Phật, sau khi học Phật, con biết những thứ đó là thân mạng chúng sanh, vì lòng từ bi nên con không muốn mang vậy thì con nên tặng quần áo, dày dép này cho người khác hay con nên mang chôn đi?*”. Chúng ta muốn đời này vượt thoát sinh tử, không kết thù oán với chúng sanh thì chúng ta không nên dùng những thứ có hại cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Những thứ mua trước khi học Phật thì chúng ta có thể dùng, những thứ này hỏng rồi thì chúng ta mang chôn hoặc bỏ đi. Nếu những thứ này chưa hư mà chúng ta mang đi vứt bỏ thì sẽ lãng phí. Phật dạy chúng ta phải biết thương tiếc tài vật, không lãng phí. Những thứ chúng ta đã mua rồi thì chúng ta có thể dùng hoặc tặng người khác. Nếu có áo da thì chúng ta cúng dường cho người già là tốt nhất. Người xuất gia tu hành trên 70 tuổi, thân thể suy nhược, sợ lạnh, không có áo da thì không thể giữ được ấm nên có thể khai duyên. Cho nên Phật pháp là thấu tình đạt lý, Phật chế định ra giới luật, chân thật là hợp tình, hợp lý, không cưỡng cầu, cưỡng ép*”.

Đối với tài vật, sức lực, chúng ta phải biết thương tiếc, không nên hoang phí vì rất nhiều chúng sanh đang thiếu thốn. Người xưa nói: “*Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng, nhịn một hai bữa tiệc tùng để cho người nghèo đói*”. Chúng ta nhịn một hai bữa tiệc tùng thì chúng ta có thể giúp rất nhiều người nghèo đói. Chúng ta mua một

món đồ vài chục triệu, với số tiền này, chúng ta có thể mua vài tấn gạo. Năm trước, chúng ta phát gạo ở tỉnh Vĩnh Long, những người dân đến nhận gạo rất đáng thương. Trong giới luật, Phật cũng khai duyên, những người già hơn 70 tuổi, mùa đông giá rét vẫn có thể mua áo da để giữ ấm. Mọi sự đều là “*vạn pháp giai không*”, không có gì là bền chắc, chúng ta không nên lãng phí tiền để mua những vật không cần thiết mà nên để dành tiền đó cứu giúp chúng sanh.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Có một vị cư sĩ tịnh khẩu tu hành hơn hai năm, sau khi con đến gặp họ, tâm địa của họ vẫn không thanh tịnh, trong lúc nói chuyện vẫn hiện ra tướng phiền não, con cho rằng việc tu hành như vậy sẽ đoạn pháp duyên của chúng sanh. Đây là loại khổ hạnh rất đáng thương. Xin hỏi loại phương pháp tu hành này có đúng không?*”.

Hòa Thượng nói: “*Cách nghĩ của con rất chính xác, tịnh khẩu mục đích để chuyên tâm. Nếu miệng không nói nhưng chúng ta vẫn viết ra giấy để truyền đạt ý vậy thì rất phiền phức, chúng ta nên dùng miệng nói cho nhanh!*”.

Chúng ta niệm Phật, chúng ta tịnh khẩu không nói chuyện với mọi người là để tâm chúng ta không xen tạp, xa lìa sự quấy nhiễu ở bên ngoài. Người tịnh khẩu mà tâm vẫn không thanh tịnh thì họ chỉ đang tu hành trên hình thức, trong ý niệm vẫn không tịnh. Nhiều người không nói ra miệng nhưng trong tâm của họ vẫn có rất nhiều mong muốn nên họ viết ra giấy.

Hòa Thượng nói: “*Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta tu hành từ nơi căn bản, căn bản chính là từ nơi tâm địa của chính mình. Các Ngài mong chúng ta tâm địa phải thanh tịnh, không ô nhiễm, rời khỏi các duyên ràng buộc. Thế nhưng, trên hình thức, khi chúng ta gặp chúng sanh có duyên thì chúng ta cũng phải giúp đỡ họ. Tịnh khẩu để làm gì, phương pháp này giúp đỡ những ai? Giúp đỡ những người hằng ngày nói quá nhiều lời thừa*”. Người xưa nói: “*Nói nhiều không bằng nói ít, nói ít không bằng không nói gì*”. “*Không nói gì*” không có nghĩa là không nói mà là chúng ta chỉ nói những lời có ích, nói những việc cần thiết. Có những người nhập thất nhưng mỗi ngày, họ đều viết rất nhiều tờ giấy để gửi ra ngoài, hay thậm chí trong thất có kết nối Internet, họ ở trong phòng nhưng biết mọi việc trên thế giới.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Con niệm Phật cầu vãng sanh nhưng trong nhà có thờ Tiên Hồ Ly, đây là duyên phận của nhiều đời, nhiều kiếp, xin hỏi, làm thế nào để khi lâm chung vãng sanh không bị chướng ngại?*”.

Hòa Thượng nói: “*Việc này, khi ở Hồng Kông, tôi cũng đã gặp, có một tín đồ Phật giáo rất chân thành, trong nhà cũng cúng Tiên Hồ Ly. Hằng ngày, chúng ta tụng Kinh, niệm Phật cho Hồ Tiên nghe, khuyên Hồ Tiên cùng niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ cùng với bạn, đây là một việc tốt. Hồ Tiên tuy là Tiên nhân nhưng vẫn chưa rời khỏi sáu cõi luân hồi, khi hưởng hết phước báu, hết thọ mạng thì vẫn*

phải đọa lạc, không thể giải quyết được vấn đề sinh tử. Chúng ta vẫn có thể để họ ở hai bên Phật, vẫn cúng dường những Quý Thần này, có thể mời họ làm thần hộ pháp”. Chúng ta đã phát nguyện “Chúng sanh vô biên thế nguyện độ”. Hồ Tiên cũng là chúng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Mỗi ngày vào thời khóa tu hành, chúng ta mời họ cùng tu hành. Trong gia đình bạn đã thờ Hồ Tiên mấy chục năm, nếu nói về tình thì đây là người thân của bạn, hỗ trợ gia đình bạn khỏe mạnh, bình an mấy mươi năm, Hồ Tiên là người có ân với chúng ta, chúng ta không thể là kẻ vong ân bội nghĩa. Họ là Tiên, họ có năng lực, nếu chúng ta mang bỏ họ đi thì họ có thể hại chúng ta”.*

Nếu có Quý Thần cùng ngồi tu hành với chúng ta thì chúng ta sẽ phải tu nghiêm túc, nếu chúng ta chảnh mắng thì sẽ làm họ tức giận. Trước đây, chúng ta cầu họ phù hộ để được khỏe mạnh, bình an, làm ăn phát tài, thì bây giờ, chúng ta khuyên họ phát nguyện vãng sanh cầu sanh Tịnh Độ. Quý Thần vẫn ở trong sáu cõi luân hồi, vẫn sẽ đọa lạc vì vậy chúng ta nên khuyên họ phát tâm niệm Phật, cầu vãng sanh Cực Lạc. Nếu họ nghe, họ hiểu được thì chúng ta lại trở thành người ân của họ, chúng ta giúp họ phá mê, khai ngộ, chỉ cho họ con đường vượt thoát sinh tử, họ sẽ tri ân chúng ta. Vì vậy, chúng ta đừng bao giờ cảm thấy chướng ngại! Hòa Thượng dạy chúng ta cách hành xử *“chu đáo đến mọi bề”*. Chúng ta học Phật thì chúng ta cũng không bỏ học Chúa, chúng ta học Chúa thì chúng ta cũng không bỏ học Phật.

Trước đây, Hòa Thượng từng nói: *“Chúng ta là con của Chúa mà chúng ta học Phật thì chúng ta là học trò của Phật”*. Hòa Thượng cũng nói: *“Tôi đến với Chúa thì tôi là học trò của Chúa, tôi đến với A-La thì tôi là học trò của A-La, tôi đến với Phật thì tôi là học trò của Phật”*. Những lời dạy của các đấng sáng tạo tôn giáo đều hướng chúng sanh đến những điều tốt đẹp. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ trở thành một người hoàn thiện. Chúng ta hoàn thiện mình để chúng ta đủ năng lực, tiếp độ chúng sanh.

Trong tờ quy y có ghi, khi đã quy y Phật thì chúng ta không nương theo Quý Thần, Tà giáo. Chúng ta phải áp dụng điều này một cách đúng đắn. Quý Thần mà Cha Mẹ đã thờ thì con cháu vẫn tiếp nối, kính trọng nhưng không học theo, làm theo.

Hòa Thượng nói: *“Những đồng tu trong nhà cúng bài vị của Tổ Tiên, việc này chư Phật Bồ Tát đều tán thán, bài vị của Tổ Tiên cũng nên cúng ở hai bên tượng Phật. Chúng ta lạy Phật thì chúng ta cũng lạy Tổ Tiên, chúng ta kính Phật thì chúng ta cũng kính Tổ Tiên, kính Phật là Sư đạo, kính Tổ tiên là hiếu đạo, đây đều là rất như pháp. Đây là việc đáng được đề xướng!”*

Hòa Thượng nói: *“Khi tôi ở cư sĩ Lâm, Singapore, ở trong giảng đường, tôi cúng hai bài vị, một bài vị là Tổ tiên bách tính, một bài vị là Tổ Tiên của đất nước Singapore, Phật dạy chúng ta: “Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự Sư trưởng”,*

chúng ta mỗi niệm không quên đây là tuân thủ giáo huấn của Phật Đà". Có người trước đây thờ Phật Thích Ca, họ để tượng Phật A Di Đà ở phía dưới để chỉ nhìn thấy mặt Phật A Di Đà, họ sợ mình nhìn vào tượng Thích Ca thì sẽ là xen tạp. Thích Ca Mâu Ni Phật đã dạy chúng ta: *"Ta xuất hiện ở thế gian là một đại sự nhân duyên, chính là đem thế giới Tây Phương Cực Lạc giới thiệu với chúng sanh ở thế giới Ta Bà"*. Chúng ta thờ Phật A Di Đà chính là chúng ta vâng lời của Phật Thích Ca. Chúng ta phải mỗi niệm tri ân, không quên ân đức mà Phật đã mang đến cho chúng ta.

Hòa Thượng từng nói: *"Tiên Nhân, Quý Thần vẫn kính Phật vì đức hạnh, trí tuệ, năng lực, tướng hảo của Ngài"*. Tiên Nhân, Quý Thần chưa muốn đến học Phật vì nếu học thì họ sẽ phải từ bỏ tất cả những tham cầu, dục vọng. Chúng ta vẫn thờ những Quý Thần mà trước đây ông bà ta đã thờ nhưng chúng ta không đi tìm Quý Thần mới về để thờ.

Khi tôi mới phát tâm dịch thì tôi đã dịch câu hỏi về việc mỗi gia đình đều thờ Hồ Tiên, tôi cảm thấy câu trả lời của Hòa Thượng rất thấu tình đạt lý nên từ đó tôi phát tâm dịch đĩa của Ngài. Hòa Thượng nói, chúng ta không thể trở thành người vong ân, bội nghĩa. Nếu chúng ta là người vong ân bội nghĩa thì tiên Hồ Ly có thể hại chúng ta thân bại, danh liệt. Chúng ta nói cho Tiên Hồ Ly biết, thế giới Ta Bà rất khổ, lục đạo luân hồi là không chắc, khi hết phước thì phải đi vào vòng luân hồi sinh tử. Tiên Hồ Ly đã trải qua mấy ngàn năm nên họ biết hết mọi việc. Hòa Thượng từng kể câu chuyện, có một vị Thần Hộ pháp đến gặp một vị tu hành để xin quy y Phật, vị tu hành đó hỏi: *"Vì sao trước đây ông không học Phật"*. Vị Thần Hộ Pháp nói: *"Trước đây tôi chưa tin nên tôi không học, tôi vừa nhìn thấy Phật cách đây mấy ngày!"*. Một ngày ở trên tiên giới là hàng ngàn năm ở dưới hạ giới. Quý Thần, Hồ Ly là địa tiên, cho dù là Thiên Tiên thì họ vẫn ở trong sáu cõi luân hồi. Phật đã vượt thoát tam giới, nên Quý Thần rất kính trọng đức hạnh, sự từ bi, hành vi, việc làm của Phật, chúng ta khuyên họ học Phật họ cũng sẽ rất hoan hỷ. Trước đây chúng ta mong cầu họ bảo hộ bình an, phát tài, bây giờ chúng ta khuyên họ cùng niệm Phật, cùng tu hành, cùng giải thoát với chúng ta. Trước đây họ là ân nhân của chúng ta, giờ chúng ta là ân nhân của họ. Trong nhiều đời, nhiều kiếp họ không thể thoát khỏi luân hồi, nhờ nhân duyên này mà họ được giải thoát thì chúng ta là đại ân nhân của họ!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!